

عنوان مقاله:

رتبه بندی هفت روستای گردشگری ارومیه براساس میزان رضایتمندی روستاییان از توریسم با استفاده از مدل ویکور

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

روزینا حنیفی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه خوارزمی تهران مربی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه گردشگری پایدار در بسیاری از کشورها، به منزله نمادی از هویت فرهنگی و یکی از بخش های هماقتصادی محسوب می گردد. بسیاری از برنامه ریزان و سیاستگذاران توسعه در کشورهای جهان، گردشگری را روشی مطمئن با چشم انداز روشن برای توسعه پایدار معرفی کرده اند. در این راستا گردشگری روستایی به عنوان یکی از زیر بخش های گردشگری، علاوه بر حفظ ارزش ها و باورها، با ایجاد فرصت های شغلی و کسب درآمد برای ساکنین محلی و توسعه ساختار های زیربنایی امکان توسعه پایدار و یکپارچه روستایی را فراهم می سازد. از اینرو برنامه ریزی در جهت گسترش و توسعه گردشگری بر پایه توسعه پایدار اقتصادی، در راستای رشد و تعالی جامعه روستایی موثر می باشد. گردشگری و اقتصاد گردشگری در حال حاضر در حال تبدیل شدن به یکی از ارکان اصلی اقتصاد تجاری جهان است. افزون بر این بسیاری از برنامه ریزان و سیاست گزاران توسعه نیز از صنعت گردشگری به عنوان رکن اصلی توسعه پایدار یاد می کنند. در این راستا گردشگری روستایی نیز جزیی از صنعت گردشگری به حساب می آید که می تواند با برنامه ریزی اصولی و مناسب و شناسایی مزیت ها و محدودیتهای گردشگری روستایی نقش موثری در توسعه این مناطق و در نتیجه توسعه ملی و تنوع بخشی به اقتصاد ملی بر عهده داشته داشته در مقاله حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با مطالعات میدانی به رتبه بندی هفت روستای گردشگری ارومیه برای رسیدن به توسعه روستایی براساس میزان رضایتمندی روستاییان از توریسم با استفاده از مدل ویکور پرداخته است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری روستایی، توسعه روستاهای ارومیه، مدل ویکور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972708>

